Det kongelige Theaters Repertoire.

Nr. 144.

Wilhelm Tell.

Pris: 35 Øre.

Kjøbenhavn.

Forlagt af J. H. Schubothes Boghandel.

Badstuestræde Nr. 17.

Det Kongelige Theaters Repertoire

faas i Schubothes Boghandel, Badstuestræde Nr. 17, til vedføjede Priser.

Nr. 8. Vejen til Ødelæggelse, Komedie af Holcroft. 55 Øre. — Nr. 9. De vældede Vogne, Syngestykke af Dupatyn. 30 Øre. — Nr. 10. Skovhuggerens Søn, Syngestykke af Planard. 35 Øre. — Nr. 11. Kinafarerne, Syngestykke af P. A. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 13. Gesandten, Lystspil af Scribe og Delavigne. 25 Øre. — Nr. 14. Efterskriften, Lystspil af Holbein. 20 Øre. — Nr. 15. Valentine af Mayland, Syngestykke af Bouilly. 25 Øre. — Nr. 16. Isidor og Olga. Sørgespil af Raupach. 40 Øre. — Nr. 18. Destillatøren, original Vaudeville. 40 Øre. — Nr. 19. Den fortrædelige Formiddag, Lystspil. 25 Øre. — Nr. 20. Formynder og Myndling, Lystspil af Scribe. 25 Øre. — Nr. 22. Hellig Tre Kongers Aften, Lystspil af Shakspeare. 60 Øre. — Nr. 24. De muntre Koner, Lystspil af Shakspeare. 60 Øre.

Nr. 25. Vor Tids Mennesker, originalt Lystspil af Overskou. 50 Øre. — Nr. 26. Den Stumme i Portici, Opera af Scribe og Delavigne ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 27. Eugenie, Drama af Beaumarchais. 40 Øre. — Nr. 28. Brødrene Phlibert, Lystspil af Pichard. 50 Øre. — Nr. 29. Marie, Syngestykke af Planard. 25 Øre. — Nr. 30. Hans Sachs, Skuespil af Deinhardstein. 40 Øre. — Nr. 31. Fornuftgiftermaalet, Skuespil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 32. To Aar efter Brylluppet, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 33. Den unge Ægtemand, Lystspil af Mazeres. 50 Øre — Nr. 34. Den fortræffelige Onkel, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr 35. Bruden, Syngestykke af Scribe. 50 Øre. — Nr. 36. Don Carlos, Tragedie af Schiller. 85 Øre. — Nr. 37. Fra Diavolo, Syngestykke af Scribe. 50 Øre. — Nr. 38. Henrik den Femtes Ungdom, Syngespil. 50 Øre. — Nr. 39. Kvækeren og Danserinden, Komedie af Scribe. 40 Øre. — Nr. 40. Familien Riqueborg, Drama af Scribe. 35 Øre. — Nr. 41. Den gamle Ægtemand, Lystspil af Scribe. 40 Øre. — Nr. 42. Elskovsdrikken, Syngestykke af Scribe. 35 Øre. — Nr. 43. Friernes Besøg, Lystspil af Scribe og Melesville. 35 Øre. — Nr. 44. Kostgængeren, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 45. Den første Kjærlighed, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 46. Møllen i Bjærgkløften, Syngespil af Milltiz. 35 Øre. — Nr. 47. Dronningen paa 16 Aar, Drama af H. C. Andersen. 40 Øre. — Nr 48. Garrick i Bristol, Lystspil af Deinhardstein. 65 Øre.

Nr. 49. Dominique, Komedie af D'Epagny og Dupin. 60 Øre. — Nr. 50. Brødrene Foster, Lystspil, efter Töpfers Bearbejdelse af J. L. Heiberg. 50 Øre. — Nr. 51. For evig! eller: Medicin mod en Elskovsrus! af Scribe og Varner. 35 Øre. — Nr. 52. Johanne d'Arc, Pigen fra Orleans, romantisk Tragedie af Schiller. 75 Øre. — Nr. 53. Christen og Christine, dramatisk Idyl, efter Scribe og Dupin ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 54 Christens Hjemkomst, Lystspil af Scribe og Dupin. 35 Øre. — Nr. 55. Broder og Søster, Komedie af Scribe og Melesville. 35 Øre. — Nr. 56. Donna Diana, Lystspil, oversat efter West's Bearbejdelse af Moretos spanske Original. 75 Øre. — Nr. 57. Kom! Dramatisk Opgave, af Elsholtz. 25 Øre. — Nr. 58. Ludvig den Ellevte, Tragedie af Casimir Delavigne. 85 Øre. — Nr. 59. Tempelherren og Jødinden, romantisk Opera af W. A. Wohlbrück. 40 Øre. — Nr. 60. Den unge Hovmesterinde, Lystspil, efter Scribe og Duport ved J. L. Heiberg. 40 Øre. — Nr. 61. Ludovic, Syngestykke af de Saint-Georges. 40 Øre. — Nr. 62. En Time i et Stervbo, Lystspil, efter det Franske ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 63. Den Ubekjendte, tragisk Syngespil af Romani. 35 Øre. — Nr. 64. Hertuginden af Mantua, et Drama af James Sheridan Knowles. 65 Øre. — Nr. 65. Aurelia, Skuespil efter Scribe. 50 Øre. — Nr. 66. Den hemmelige Lidenskab, Lystspil af Scribe. 65 Øre. — Nr. 67. Igaar og Idag, eller et Æventyr paa Heden, originalt Lystspil. 50 Øre.

Nr. 68. De to Ægtemænd, Lystspil af Scribe og Varner. 35 Øre. — Nr. 69. Ørnens Rede, romantisk komisk Opera af Carl v. Holtey. 40 Øre. — Nr. 71. Matrosen, Komedie af Souvage og Lurieu. 35 Øre. — Nr. 72. Et Æventyr under Carl den Niende, Lystspil af Soulié og Badon. 60 Øre.

Nr. 73. Duellanterne, komisk Syngestykke af Overskou 50 Øre. — Nr. 75. Michel Perrin eller Politispionen uden at vide det, Vaudeville af Melesville og Duveyrier. 60 Øre. — Nr. 76. Skilles og mødes, original dramatisk Digtning af H. C. Andersen. 50 Øre. — Nr. 77. Marie Stuart, Sørgespil af Schiller. 1 Krone. — Nr. 78. En Hytte og hans Hjærte! Lystspil af Scribe og Alphonso. 40 Øre. — Nr. 79. Guldkorset, Lystspil efter det Franske, oversat ved J. L. Heiberg. 65 Øre. — Nr. 80. Lestocq eller Stats-Intriguen, Opera af Scribe, Musikken af Auber. 65 Øre. — Nr. 82. Smeden i Neumark, original dramatisk Skildring. 25 Øre. — Nr. 83. En fattig Kones Testamente, Drama efter Ducange. 65 Øre. — Nr. 84. Den Gierriges Datter, Skuespil af Bayard og Duport. 45 Øre. — Nr. 85. Coliche, Lystspil efter det Franske ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 86. Poul Clifford, Skuespil af Melesville og Duveyrier. 50 Øre. — Nr. 87. En Kriminalproces, Lystspil af Rosier. 75 Øre. — Nr. 88. Enkens Mand, Lystspil af Dumas. 40 Øre. — Nr. 89. Et ungt Ægtepars Husholdning, Lystspil af Scribe og Bayard. 35 Øre. — Nr. 90. Et Hjem, dramatisk Idyl paa Vers. 35 Øre. — Nr. 92. Grev Saint-Germain, Skuespil af François og Fournier. 50 Øre. — Nr. 93. Brama og Bayaderen, Opera af Scribe, Musikken af Auber. 25 Øre. — Nr. 94. Farinelli, Lystspil efter det Franske, oversat af J. L. Heiberg. 50 Øre. — Nr. 95. Valeur & Compagnie, Komedie efter Bayard og Devorme. 35 Øre.

(See Omslagets sidste Blad.)

Wilhelm Tell.

Opera i fire Akter af Jouy og Hippolyte Bis.
Musikken af Rossini, oversat af Th. Overskou.

Personerne:

Mathilde, Prinsesse af Huset Habsburg, bestemt til Regentinde i Schweiz.
Gesler, Landfoged i Cantonerne Schwyz og Uri;
Rudolf, Høvding for hans Bueskytter.
Wilhelm Tell;
Hedvig, hans Kone;
Gemmy, deres Søn.
Melchthal;
Arnold, hans Søn.
Walter Fürst.
Ruodi, Fisker.
Leuthold, Hyrde.
Prinsessens Pager, tre Brudepar, Almue, Geslers Krigere, Tyrolere af begge Kjøn.

Første Akt.

(Handlingen foregaar i Bürglen, Canton Uri. Paa de spillendes højre Side ligger Tells Hus; paa deres venstre Side Schachtenthalerstodens Udløb, hvorover der gaar en Bro.

Første Scene.

Tell (støtter sig tankefuld til en Økse, hvormed han har arbejdet). **Hedvig** (sidder uden for Huset, fletter en Kurv og betragter snart sin Mand, snart) **Gemmy** (som over sig i Bueskydning), **Nogle Fiskere** (ere fuldselsatte ved Søens Bred). **Bønder** (ere i Begreb med at gjøre Forberedelser til en landlig Fest).

Kor.

Mildt Solens Glands paa Boven bæver,
Skyfrit sig hvælver Himlens Blaa,
Tonernes Klang mod Fjærnet svæver
Og purpursmykt Bjærgene staa!
Dybt fra vor Sjæl sig Lovsang hæver:
Skaberens Magt prise vi maa!

Kvartet.

Ruodi (i sin Baad).

Jeg sejler, skjønne Pige;
Til Elskovs Drømmerige;
Vil Du min Baad bestige,
Skal du naa det med mig!
Naar mildt os Boven gynger
Og min Arm Dig omslynger
Mens jeg ømt for Dig synger,
Det sig aabner for Dig!

Tell.

Paa Kjærlighed kun han tænker,
Men det Aag, som mig krænker,
O, mit Schweiz, Dine Lænker
Ikke tynge paa ham!
Vi, til Trældom forbandet,
Vort Haab har bygt paa Sandet, —
Han synger — og Fædrelandet
Græder over sin Skam.

Ruodi.

Mod Kransen som Dig pryder,
Stormens Vælde sig bryder;
Som en Pil Snekken flyder
Over Bølgerne hen;
Og hvis Din skjælmske Fører
Din Rosenmund berører —
Ej Søen Kysset hører,
Den er Kjærlighedens Ven!

Hedvig. Gemmy.

Letsind ham Faren dølger,
Han Glæden blindt forfølger
Og tror paa falske Bølger
At glide let til den;
Men han Klippen forglemmer,
Som i Dybet sig gjemmer,
Den Sang, han glad istemmer,
I Suk vil svinde hen!

(Kuhreigen høres i det Fjærne).

Kor.

Hornets Klang rask sig svinger
Over Bjærg, gjennem Dal,
Og Bud om Festen bringer,
Som her vi fejre skal! —
Bag de skovkranste Høje
Vi, skjult for Fjendens Øje,
Vil skyldfrit os fornøje
Og glemme Trældoms Kval!

Anden Scene.

De Forrige. Melchtal (kommer over Broen, støttende sig paa) **Arnold.**

Kor.

I Jubelraab udbryder:
Vi her den fromme Melchthal har!

Hedvig.

Ved Dalens Hyrdefest, som gammel Bedtægt byder,
Kirkens Baand forene skal tre vakre Brudepar!

Arnold (sagte).

Milde Gud! dette Held — Jeg maa min Kval fortie!

Hedvig.

Velsign Du dem!

Melchthal.

Hvad, jeg?

Hedvig.

Som vi velsigne Dig!

Tell.

Den fromme Alderdom Troskabs Pagt bør indvie,
Da i dens rene Blik Haabet forklarer sig!

Melchthal.

Lad højt Sangen mod Himlen tone!
Oprejs blandt Jer Tilfredshedens Trone!
Paa denne Festdag vi med Fryd
Hylde trofast Elskov og Dyd!

Kor.

Ja højt vor Sang imod Himlen skal tone;
Vi rejse her Tilfredshedens Trone!
Denne Fest vi fejre med Fryd,
Den er viet Elskov og Dyd! —
Fjærnt over Søens Vove,
Gjennem Dale og Skove,
Imod Gletscherne op
Og til skydækte Top
Ekko fører vor Sang,
Fulgt af Hornenes Klang!
Vidt omkring tone skal:
Der er Fest i vor Dal!

(Mængden adspreder sig).

Tredje Scene.

Tell. Melchthal. Arnold. Hedvig. Gemmy.

Tell.

Vil Du for Solens Ild i min Bolig ej træde?
Den er huslig Lyksaligheds Sæde,
Her er min Faders Hjem, hvor Livet jeg fik;
Her jeg dølger min Lykke for Tyrannernes Blik
Og i Kjærligheds Favn nyder Faderens Glæde.

(omfavner Gemmy).

Melchthal (til Arnold).

Nyder Faderens Glæde!
Ja, min Søn! det er den, som giver Livet Værd!
Hvi skal jeg, før min Død, ej se Dig den at nyde?
Tre glade Par idag staa Livets Lykke nær —
O, naar skal den for min Arnold frembryde?
O, min elskede Søn! naar skal den vorde Din?

(Gaar ind i Huset med Tell, Hedvig og Gemmy).

Fjerde Scene.

Arnold (alene).

Du spørger: naar? — Den aldrig vorder min! —
Mine Drømme om Lykke forsvinde,
Jeg rives af min Skjæbne til Afgrundens Rand!
Dig, som kun Fyrster tør haabe at vinde,
O, Mathilde! Tryllerinde!
Kun Dig jeg elske kan!
O, for Dig har jeg glemt min Ære, mit Fædreland!
Dig, ved hvem os Skjændselen rammer,
Jeg udrev af truende Flammer —
Jeg har Dig frelst — Dig, Tyrannernes Æt!
Dig, der fra den Voldsmand nedstammer,
Som søndertræder Folkets Ret!
Fordum, af Lyst til Ros, jeg Tysklands Kejser tjente —
Jeg, som er Frihedens Søn, gik for Tronen i Krig,
Jeg modtog Sejrens Krans paa Frihedskæmpers Lig —
Det var min Skjændsel! — jeg fuld af Anger den erkjendte —
Elskov skal ej igjen bringe den over mig!
Disse Horn! — hvad er det? — Bore Bødler i Bjergkløften jager.
Ha, Tyrannen selv jeg opdager!
Gesler er nær — Mathilde ham ledsager!
Ha, hendes milde Blik jeg atter skue maa —
Ak, kun ved Brøde mit Held jeg kan naa!

Femte Scene.

Tell. Arnold.

Duet.

Tell.

Mig Du flyer? — Vildt Dit Øje gløder?
En trofast Ven Du ej med aabne Arme møder?

Arnold.

Nej!

Tell.

Hvorfor bæver Du?

Arnold, (sagte).

O Gud, hvad skal jeg svare?

(højt).

Jeg ser mit Fædreland i Fare,
Og det dybt mit Mod nedslaar.

Tell.

Er Du en Mand, Du vil det stolt bevare!
Af Arnold det Svar jeg ej faar.

Arnold.

Haabløs, forladt jeg staar!

Tell.

Hvad, forladt? Ven, saa kom til mit Hjærte?
Udøs Din Smerte!

Arnold.

Hvad vil Du mig? — Hvad er Dit Haab?

Tell.

At Du med Kraft vil følge Ærens Raab!

Arnold. (sagte).

O,, Mathilde! mit Alt, min Sjæls Veninde!
Jeg maa mit Hjærte overvinde!
Fædrelandet
Min Elskov har forbandet,
Jeg Dig for det opofre maa!

Paa en Gang.

Tell. (sagte).

Dybt jeg i hans Hjærte saa!
Nu ved mig han frelst skal staa.
At af Folket han forbandet
En Gang svigted Fædrelandet,
At han Smertens Kalk har blandet
Nu ved Daad han sone maa!

(højt).

Forløsningens Dag vi skal fejre!
Er vi Mænd, gaar han Dødens Vej!

Arnold.
O, hans Vælde knuse vi ej!
Tell.
Voldsmandens Magt er let at besejre!
Arnold.
Han bag sin Hær kan hvile trygt;
Men Farer true os!
Tell.
Bort med Frygt!
For os der kun er En, om dem sig tusend lejre!
Arnold (regende paa Huset).
Blodets hellige Baand —
Tell.
Jeg glemmer!
Arnold.
Ærens Krans naar Du ej ved Din Aand!
Tell.
Jeg vil min Tinding med Laurbær ej smykke,
Men ryste Lænken af min Haand.
Arnold.
Hvad tør Du haabe?
Tell.
Frihed og Lykke!
Min Broder fri til mit Bryst jeg vil trykke!
Arnold.
Velan, til Kampen —
Tell.
Dristig ud!
Arnold.
Vi kun vil følge —
Tell.
Ærens Bud!
Arnold.
Og brydes ej Aaget, paakalde —
Tell.
Vi Døden!
Arnold.
Men dersom vi falde,
Hvo hævner os da?
Tell.
Gud!
Arnold (sagte).
O, Mathilde! mit Alt, min Sjæls Veninde!
Paa en Gang.
Jeg maa mit Hjærte overvinde!
Fædrelandet
Har min Elskov forbandet,
Jeg Dig for det opofre maa!
Tell (sagte).
Dybt jeg i hans Hjærte saa!
Nu ved mig han frelst skal staa.
At af Folket han forbandet
En Gang svigted Fædrelandet,
At han Smertens Kalk har blandet,
Nu ved Daad han sone maa!
Arnold.
Naar til Kampen Du Tegnet giver,
Min Ven vi ses igjen!
Jagthornene høres og Arnold søger at fjærne sig.
Tell.
Du bliver!
Arnold.
O Gud, hun er mig nær!
Tell.
Bliv her! bliv her!
(Hornene høres atter).
Ha, Gesler — det er ham! — Hvad? Du vil Slave være?
Du vil frivilligt Lænker bære,
Naar et Smil af vor Bøddel blot vinde Du kan?
Arnold.
Ha! Du krænker min Ære!
Hans Blik jeg stolt vil møde;
Skal dyrt jeg det end bøde,
Jeg trodser den frække Tyran!
Tell.
Trods uden Plan til Døden leder?
Glem ej Din Fader — i Dig sit Haab han saa —
Og tænk paa Schweiz, som værne vi maa!
Arnold.
Min Fader — og mit Schweiz — Alt jeg ofrer for Eder!
Tell (sagte).
Hvilken Gaade! til vor Kamp han med Skræk sig bereder,
Arnold (sagte).
O Gud! Du ved jeg Mathilde tilbeder —
Ha, men Lænken bryde jeg kan!
(højt).
Vi Dig, Din Død er nær, Tyran!
Tell.
Bliv her! bliv her!
(Hornene høres atter).
Ha, Gesler — det er ham! — Hvad? Du vil Slave være?
Du vil frivilligt Lænker bære,
Naar et Smil af vor Bøddel blot vinde Du kan?
Arnold.
Ha! Du krænker min Ære!
Hans Blik jeg stolt vil møde;
Skal dyrt jeg det end bøde,
Jeg trodser den frække Tyran!
Tell.
Trods uden Plan til Døden leder?
Glem ej Din Fader — i Dig sit Haab han saa —
Og tænk paa Schweiz, som værne vi maa!
Arnold.
Min Fader — og mit Schweiz — Alt jeg ofrer for Eder!
Tell (sagte).
Hvilken Gaade! til vor Kamp han med Skræk sig bereder,
Arnold (sagte).
O Gud! Du ved jeg Mathilde tilbeder —
Ha, men Lænken bryde jeg kan!
(højt).
Vi Dig, Din Død er nær, Tyran!
Tell.
Med munter Sang de hid til Festen strømme,
Vi ved vor Sorg den ej formørke vil,
Snart stunder Kampens store Time til —
Lad dem idag om Glæden drømme;
Imorgen Livet staar paa Spil!
Arnold (sagte).
Min dybe Kval jeg dølge vil.
Paa en Gang.
O Gud! Du ved jeg Mathilde tilbeder —
Ha, men Lænken bryde jeg kan!
(højt).
Vi Dig, Din Død er nær, Tyran!
Tell.
Ha, vi skal hævne vort Land!
Vi Dig, Din Død er nær, Tyran!

Sjette Scene.

De Forrige. Melchthal. Hedvig.
Gemmy. Egnens Beboere (som ledsage de tre Brudepar.
Hedvig.
Ingen Sky dunkler Himlens Bue,
Men Solen i sin Pragt smiler ned fra det Blaa,
De ømme Hjærters Pagt at skue.
O, ærværdige Mand! før til Alteret de gaa
Din Velsignelse over dem lyse Du maa!
Kor.
Paa en Gang.
Stjøn er Naturen, Alt aander Glæde,
Opfyldt af Haab de for Altret træde,
Højt toner Sangen fra Venskabs Kjæde
Og Kirken aabner dem Lykkens Vej!
Arnold (sagte).
Dem venter Held — mig venter Smerte;
Hvad dem er Fryd, o, det har knust mit Hjærte —
Alt, Fred og Lykke jeg finder ej!

Melchthal (udstrækker sine Hænder over Brudeparrene, som knæle omkring ham).
(til Mændene).
O, lad Oldtidens Kraft ved Jer af Graven stige!
Bliv Fædrelandets Skjold!
Bærer Helte, som ej vil vige,
Naar Schweiz i Farens Stund gaar til Hævn imod Vold!
(til Kvinderne).
Og I, over hvem jeg Himmelens Naade nedkalder,
I Eders kydske Barm slumrer en Fremtids Haab,
Giv Jer Kjærligheds Frugt Frihedens hellige Daab,
At den kjækt for Fædrelandet falder!
(Jagthornene nærme sig).

Tell.
Hør Geslers Tog!

Arnold (gaar hemmelig bort).
Afsted!

Syvende Scene.

De Forrige (uden) **Arnold.**

Tell.
Som Mænd en Gang vi stod,
Nu som Trælle for ham, vor Tyran vi skal knæle,
Ved Foragt vil han kvæle
Den Dyd og Kraft som os besjæle!
I Lænker han smedder vort Mod,
Hans Bødler udgyde vort Blod
Og paa vor Nakke har han sat sin Fod! —
Er Faderen alt Træl, hvad vorder da hans Søn?
Den Arv han at give ham har,
Er Aaget, som kuet han bar!
Kvinder, skjænker Eders Mand ikke Kjærligheds Løn,
Der er alt nok, som Lænker bære!

Hedvig.
Naar oprinder den store Dag,
Da I Jer væbne for Frihedens Sag?
Vil den ej komme snart?

Tell.
Kan være!
Men hvor gik Arnold hen?

Gemmy.
Ind i Skoven.

Tell (sagte).
Han mig flyr!
Jeg frygter for hans Færd, naar Vennens Blik han skyer,
Forklare sig han maa!
(til Hedvig).
Udbred Du Glæde blandt dem!

Hedvig.
Du opmuntrer til Glæde, naar Du selv venter Jammer?

Tell (sagte til hende).
Den skal skjule vor Daad! — Skjønt alt Hævnens Fakkel flammer,
Maa Gesler tro, at her er Fredens Hjem;
Naar som et Lyn vi bryde frem,
Dem Fordærvelsen rammer!
(gaar ind i Skoven).

Ottende Scene.

De Forrige (uden) **Tell** (straks efter) **Leuthold.**

Gemmy.
Dødbleg af Skræk en Hyrde mod os iler;
En Fare han flyr, den arme Mand.

Ruodi.
Hvad, den retskafne Leuthold! — I hans Blik Rædsel hviler.

Leuthold.
Staar mig bi! staar mig bi!

Hedvig.
Imod hvem?

Leuthold.
Vor Tyran!

Hedvig.
Hvorfor? — Saa forklar denne Gaade!

Leuthold.
O Gud; — for mig er ingen Naade!
Med Hævnens Raab har Skaren fulgt min Vej;
O frels mig ellers undgaar jeg den ej!

Melchthal.
Hvad har Du gjort?

Leuthold.
Kun min Pligt! — Af alle mine Kjære
En Datter jeg kun har, som min Trøst skulde være;
Hun vakte Landsfogdens nedrige Lyst
Og hans Træl hende rev haanende fra mit Bryst!
Ha, Brødre, jeg er Fader! — Se mit Barn mig bersøvet?
Nej! med hans eget Sværd jeg hans Pande har kløvet!
Ser dette Blod — det er hans!!

Melchthal.
Som Fader Du handlede modigt;
Men Din Død er Dig vis, thi han hævner sig blodigt!

Leuthold.
Paa den modsatte Bred skal ej hans Hævn mig naa.
(til Ruodi).
Før mig derhen!

Ruodi.
Blinde Skjær den omgive;
Denne Strøm vil med Magt Baaden imod dem drive —
Nu at vove sig ud, var i Døden at gaa.

Leuthold.
O, naar i Dødens Time Du til Naaden Dig vender,
Skal mit Billede for Dig staa,
Du som til Medynk ej kjender!

Niende Scene.

De Forrige. Tell.

Tell (idet han træder ind).
Arnold er ej at se — han gik til Geslers Skare!

Krigere (i det Fjærne.)
Ha, Leuthold, frygt Din Død!

Leuthold.
O, Gud! frels Du mig af min Nød!

Tell.
Jeg hører, Dit Liv er i Fare.

Leuthold.
Ja, skjønt mig ingen Brøde nager,
Er jeg forfulgt; som Dyret man mig jager,
Og jeg maa dø; thi paa den anden Bred
Et sikkert Skjul jeg kun at finde ved.

Tell (til Rudi).
Du har Din Baad — nu vel, saa afsted!

Leuthold.
Han vil ej!
O, som vor Tyran, han ej røres ved Klager!

Tell.
En Nidding den, der siger nej!
Og da han frygter — saa kom, følg mig!

Krigerne (nærmere).
Du forgjæves for os Dig dølger;
Snart rammer Dig vor Hævn!

Tell (efter at have omfavnet sin Søn).
Nu afsted — De ere nær!
Farvel!

Hedvig
Det er Din Død!

Tell.
Forsynets Blik os følger!
Vel er Faren stor, men vor Styrmand —
(peger mod Himlen).
er der!!
(kaster sig i Baaden med Leuthold og støder fra Bredden).

Tiende Scene.

Melchthal. Hedvig. Gemmy. Rudi. Almue. (Derpaa) Rudolf og Krigere.

Finale.

Kor.
Evige Gud! vær deres Skjold!
Styrk Armens Kraft, knus Fjendens Skarer;
Kjølen gynge let over Farer,
Lad Friheds Søn sejre mod Vold!

Rudolf.
Nu i vor Haand Skurken er givet!

Krigerne.
Nu i vor Haand Skurken er givet!

Rudolf.
Han bøde skal sin Daad med Livet!

Krigerne.
Han bøde skal sin Daad med Livet!

Kor.
Evige Gud! vær deres Skjold!
Styrk Armens Kraft, knus Fjendens Skarer;
Kjølen gynge let over Farer,
Lad Friheds Søn sejre mod Vold!

Gemmy. Hedvig.
Nu er han frelst!

Rudolf.
Hvad ser jeg, o Harme!
Han kan ej naas af Gjengjældelsens Arme!

Melchthal. Hedvig.
Jeg Herrens Raade her erkjender!

Rudolf.
Ha, Glæden med Rædsel jeg ender!
Det, Slaver, skal koste Jert Blod!

Melchthal. Gemmy.
Ha, i mit Hjærte Hadet brænder!
O, havde jeg Styrke som Mod!

Almuen.
Imod os hans Harme sig vender;
Den at undgaa
Bi flygte maa!

Rudolf.
Bliv her! — der er en Vej til Raade:
Paa den, som frelste ham, hævnes jeg vil;
Nævn straks den Forrædder! — her staar Livet paa Spil!

Hedvig. Gemmy.
Paa en Gang.
O Gud! af Skræk de min {Fader / Mand} vil forraade!

Almuen.
Grumt han hævne sig vil;
Vi ej Døden undgaa!

Melchthal.
De forraade ham vil,
Dem hans Trusler nedslaa!

Krigerne (som paa Rudolfs Vink omringe Hoben).
Eders Liv staar paa Spil;
Tør I frækt os modstaa?

Hedvig. Gemmy. Kvinderne.
Paa en Gang.
Hellige Jomfru! hør vor Klage!
Du paa hans Vej Helten ledsage!
Før Du ham over Bølgens Blaa,
Lad ej Tyrannens Arm ham naa!

Mændene.
Paa en Gang.
Hellige Jomfru! hør vor Klage!
Se Hævnens Sværd mod os de drage, —
O, frels os, lad det ej os naa.
Med Skræk Du vore Fjender slaa!

Melchthal
Samme Sag vort Liv vi burde vie!
Mod Trusler sætte vi Foragt!
Han turde handle, nu vi tør tie!

Almuen.
Han turde handle, nu vi tør tie!

Rudolf.
Ha, skjælv og nævn den Forrædder!

Melchthal.
Sig vor Tyran: er her en Forrædder,
Da har han selv ham til os bragt!

Rudolf.
Ha! i Støvet, Orm, jeg Dig træder!
Grib ham, som tør trodse vor Magt.
Lad Sværd og Flammer
Udbrede Jammer;
Snart Skrækken lammer
Trællenes Mod!

Ha, hvis de true,
Lær dem at grue!
Vi Hævnens Lue
Slukke med Blod!
Du skal dø for vor Fod!

Gemmy.

Lad Skræk og Flammer
Udbrede Jammer;
Skrækken ej lammer
Schweizerens Mod!
Øxe og Bue
Voldsmænd kan kue;
Snart skal vi skue
Jer for vor Fod!
Det skal hævnes med Blod!

Alle Krigere.

Lad Sværd og Flammer
Udbrede Jammer
Snart Skrækken lammer
Trællenes Mod!
Ha, hvis de true,
Lær dem at grue!
Vi Hævnens Lue
Slukke med Blod!
De skal dø for vor Fod!

Alle Schweizere.

Lad Skræk og Flammer
Udbrede Jammer;
Skrækken ej lammer
Schweizerens Mod!
Øxe og Bue
Voldsmænd kan kue!
Snart skal vi skue
Jer for vor Fod!
Det skal hævnes med Blod!

(Krigerne gribe Melchthal; Schweizerne gjøre Forsøg paa at befri ham, men de ere vaabenløse; han bliver slæbt bort; de ville følge ham, da en tæt Række Hellebarder paa en Gang standser dem. (Dækket falder).

Anden Akt.

(Handlingen foregaar paa Toppen af Rütli. Aften).

Første Scene.

Mathilde (alene).

Nu Jagten er forbi — til Borgen Toget drager
Og jeg — kan drømme her i Fred!
Mit Hjærte siger, han forfølger skjult mit Fjed —
Jeg bæver — hvis han mig opdager!
Ak, dybt i Hjærtet skjulte Kval, jeg selv ej ved
Hvad der gjør Dig saa sød, da Du min Ro forjager!
O, Arnold, Arnold! — er det Dig,
Landmandens Søn, af Aaget trykket,
En Helt, men uden Riddersmykket,
Der saa min Sjæl fortryller, at Rædsel griber mig?
Ja, for mig selv jeg tilstaar med Glæde og Smerte:
O, Arnold! Du vandt mit Hjærte!
Du mig fra Graven rev —
Lad Taknemlighed undskylde, Du dyrebar mig blev!

Cavatine.

Naar, stille Skov, Aft'nens funklende Stjerne
Gjennem Dit Bladehang mildt blinker ned,
Haabet jeg drømmende ser i det Fjærne —
O, i Dig finder Hjærtet kun Fred!
Ekkos Røst med mig her
Siger at hans jeg er!

Anden Scene.

Mathilde. Arnold.

Arnold.

Ha, maaske ved mit Komme strafværdig jeg bliver —
Mathilde! o fæld min Dom!
Det er Kjærlighed, som mig til Brøde henriver!

Mathilde.

Naar man Brøden har delt, man gjærne den tilgiver, —
Arnold! jeg har vidst, Du kom!

Arnold.

Nu Medynk, ej Kjærlighed taler!
Dit ædle Hjærte blev rørt ved mine Kvaler!
Kun en Daare Du ser i mig —
Jeg ved min Elskov krænker Dig!
Ja for mig har Livet kun Smerte!

Mathilde.

O, kunde Du læse i mit Hjærte!

Arnold.

Ske hvad der vil! om der aabned sig
Nu en Grav for min Fod — Tvivlen jeg tjækt vil ende!
Jeg, den Kronedes Træl, tilbeder Dig, hans Fjende!
Stolt jeg tør sige: jeg vil kun farmaa
Den sande Lykke Dig at skjænke;
Dog mellem os jeg ser en mægtig Fordom staa,
Der er mig saa forhadt som Trældommens Lænke.
Hvis jeg skal agte den, maa jeg Dit Øje skye!
Mathilde, Du ved Alt — befal, at jeg skal fly,
Da mit Fædreland og min Fader
Med tungt Farvel jeg for evig forlader,
Langt herfra, i et Slag, jeg vil ende mit Liv!
Se, Dit Bud er mig Lov! — sig: skal jeg fly?

Mathilde.

Nej bliv!

Duet.

O, jeg kan ej dølge min Flamme,
Som begejstrer og angster mig!
Selv om Døden os skulde ramme,
De skal mig ej rive fra Dig!

Arnold.

Du ej mer vil dølge den Flamme,
Som dit Øje forraadte mig?
Nu vel, saa lad Døden mig ramme,
Men aldrig forlader jeg Dig! —
Dog overalt jeg ser kun Fare!
Ak, en Afgrund skiller os ad!

Mathilde.

O, Du maa kjækt Haabet bevare!
Snart kommer Duen med et Oljeblad!

Arnold.

O, hvor blid! Du smelter mit Hjærte!
Du med mig i Døden vil gaa?
O, hvo kan Dig modstaa?
Vi sejre maa!

Mathilde.

Jeg elsker Dig! — o, bort med Smerte!
Gjennem Kamp vi Lykken vil naa!
(begejstret).
Ud til Daad, hvor Blodbanret vajer!
Med Sværdet klov Din Trældoms Baand!
Vind Navn af Helt, vind Byrd ved Sejr,
Tilkæmp dig paa Valen min Haand!

Arnold.

Heltens Navn vel Ahner opvejer —
Min Lykke hviler i min Haand!
Jeg gaar til Kamp, og snart ved Sejr
Helliggjør vor Kjærligheds Baand!

Mathilde.

Lad Krigsfaklens Flamme
Ved Dig paa Din Stamme
Nu udgyde Glans!
Du, kronet af Sejren,
Skal se mig i Lejren,
Smykt med Hymens Krans!

Arnold.

Nu Krigsfaklens Flamme
Ved mig paa min Stamme
Skal udgyde Glans!
Og, kronet af Sejren,
Jeg ser Dig i Lejren,
Smykt med Hymens Krans!

Paa en Gang.

(Mathilde forlader ham, idet Tell og Walter Fürst komme.)

Tredje Scene.

Arnold. Tell. Walter Fürst.

Tell.

Da vi kom Du ej ene var.

Arnold.

Og saa?

Tell.

Et behageligt Møde vist afbrudt vi har!

Arnold.

Jeg spørger ikke Jer, hvorfor J kom!

Walter.

Kan hænde,
Mer end Nogen Du burde Grunden dertil kjende.

Tell.

O, hvad angaar den ham, som forraader sit Land,
Som har hemmelig solgt sig til Folkets Tyran?

Arnold.

Hvo siger det?

Tell.

Din Uro — dette natlige Møde!

Arnold.

Disse Ord — og af Dig!

Tell.

Af mig! O, Din Brøde
Alt jeg aned igaar og jeg bæved for Dig.

Arnold.

At jeg elsker —

Walter.

O ti!

Arnold.

Men naar hun elsker mig?
Din Foragt —

Tell.

Er fortjent!

Arnold.

Du mig tror —?

Walter.

En Forrædder!

Arnold.

Mathilde —

Tell.

Ved Landets Sorg sig glæder!

Walter.

Hun fødtes jo blandt dem, som os i Støvet træder.

Tell. Walter.

Og Du slaviſk og sejg for hende knæle vil!

Arnold.

Ha, med hvad Ret tør J Eders Harme udgyde?

Tell.

Hvad Ret?! — En Ret, som Du ej kjender til,
Men kun den, som sit Fædrelands Lænker vil bryde.

Arnold.

O, nævn ikke Fædrelandet — det har alt set sit Fald,
Som Du forgjæves dølger.
Her bor kun Had og Tvedragt, mørk Fortvivlen, bitter Kval,
Det er Trældommens rædsomme Følger!
Jeg drager bort herfra og lyder Ærens Kald!

Terzet.

Tell.

Naar Sværd og Flammer Dit Fædreland hærge.
Og vi staa nær en Afgrunds Rand,
Drag Du, som Geslers Lejesvend, Dit Værge,
Gaa — kæmp og dø for vor Tyran!

Arnold.

Til Kamp! Du skal mit Mod ej dæmpe!
Til Sejr! Hæder er Modets Løn!

Jeg kjæk en Laurbærkrans skal mig tilkæmpe,
Og Frihedspalmen ej som den er skjøn!

Walter.

Dit vilde Kampraab snart Gesler istemmer:
Alt en Olding han Døden gav.
Og dette Offer endnu ej Jorden gjemmer —
Du skjænke bør hans Ben en Grav!

Arnold.

Gud! — knus dog ej mit Hjærte!
Hvad, en Olding er dræbt?

Walter.

Til Dit Fædrelands Smerte!

Arnold.

Hans Navn?

Walter.

Jeg vil fortie.

Tell.

Din Anelse har sagt Dig Alt.

Arnold.

Min Fader!!

Walter.

Ja, Din Fader, vor Melchthal! — en Mand
i Ord og Aand!
O, han er falden for Bøddelens Haand!

Arnold.

Paa en Gang.

Han myrdet! — ha, Rædsel! — min
Gud! min Gud! o, Kvaler!
Mit Nag hans sidste Stund mig maler,
Jeg ham for mig truende ser!
Hans Blik Farbandelse udtaler —
Ingen Trøst mit Hjærte hufvaler!
O Gud! o Gud! min Fader er ej mer!!

Tell. Walter.

Kinden blegner – ham dræbe hans Kvaler!
Rædslen vildt i hans Aasyn sig maler!
Elskovs Trældom ej fænglер ham mer!
Grens Røst blodig Hævn ham befaler —
Snart som Helt blandt os vi ham ser!
Nu med Schweiz han Tyrannen hader!
Han ej svigter det mer!
Snart fra Himlen hans ædle Fader
Dets Befrielse ser!

Arnold.

Saa er det sandt?

Walter.

Jeg saa ham falde.

Arnold.

Du?

Walter.

Jeg hørte ham Hævn over Gesler nedkalde.

Arnold.

O Gud! — hvad gjør jeg?

Tell.

Gjør din Pligt!

Arnold.

Ha, jeg maa dø!

Tell.

Du maa leve!

Arnold.

Saa skal Gesler da synke for min Haand!
Bil til Altorf I med mig følge?

Tell.

Nej, for at ramme ham Du Din Harme
maa dølge.

Walter.

Bliv og hævn paa en Gang Din Fader, Dit
Fædreland!

Arnold.

Saa sig, hvordan?

Tell.

Mens Nattens Mørke os omgiver
Her til Hævn eller Død et Forbund sluttet
bliver.
Du vil se, at der her,
Skjønt Tyrannen er nær,
Fremmylre tapre Mænd, som ej frygte hans
Sværd!
Alles Favn staar Dig aaben!
I Plovens skarpe Jern de har Mordenglens
Vaaben,
Som hævne skal det Blod, der flød, —
Løsenet er nu: Sejr eller Død!

Arnold.

Løsenet er nu: Sejr eller Død!
Frem Haand i Haand! højt Modet lue!
Til Frihedskamp med Sværd og Bue!
Min Fader hist vor Daad skal skue —
Han vil Hævn, men Taarer ej!
Han for sit Land bar Døden fundet,
Hans Blod er for vor Frihed rundet,
En Martyrkrone har han vundet;
Og vi vil kjækt følge hans Vej!

Tell. Walter.

Paa en Gang.

Løsenet er nu: Sejr eller Død;
Frem Haand i Haand! højt Modet lue!
Til Frihedskamp med Sværd og Bue!
Din Fader hist vor Daad skal skue —
Skjænk ham Hævn. begræd ham ej!
Han for sit Land bar Døden fundet,
Hans Blod er for vor Frihed rundet,
En Martyrkrone han har vundet,
Og vi vil tjækt følge hans Vej!

Tell.

Gjennem de skovklædte Kløfter forvirret
Støjen naar herop.
Lytter til!

Arnold.

Lytter til!

Tell.

O stille!

Walter.

Nu lyde tunge Skridt nærved Bjærgets Top!

Arnold.

Jeg hører Stemmer!

Tell.

Hvad er Ordet?

Fjerde Scene.

De Forrige. En Flok Sammensvorne.

De Kommende. (med dæmpet Stemme).
For Fædreland og Ære!

Tell.

Det er dem!

Arnold.
Hævnen kommer!
Tell. Walter. Arnold.
Guds Haand vil med os være!
Walter.
Under Hornenes Klang sig flere Kjække nærmer der!
O, elskede Schweiz! Din Frelses Dag er nær!
(en anden Flok Sammensvorne kommer).
Tell.
Hvilken Skare af Tapre! Brødre! vi sejre maa!
Ej mer vi Aaget skal bære,
For Arne og Frihed vi slaa!
Guds Haand vil med os være!
(ser sig om i Kredsen.)
Nu tre Cantoner her staa!
De Ankomne.
Du, Tell! os komme bød,
Og strax Dit Bud vi lød!
Ved Sejr eller Død
Vi ende vil vor Jammer!
Tal nu! bryd med Vælde ud!
Dit Ord som Lynet rammer
Og tænder Hævnens Flammer!
Du er vort Haab næst Gud!
Tell.
Vis Jer værdig den Ætt hvorfra vi stamme ned!
De tre Cantoner ville
Vi væbne tyst og stille
Til Hævn for hvad vi led.
Kor.
De tre Cantoner ville
Vi væbne tyst og stille
Til Hævn for hvad vi led.
Tell.
Naar Baalenes Flammer vildt langs Søen paa Bjærgene spille,
Sig: Er I da med mig?
Kor.
Du bar vort Ord — med Dig!
Tell.
Rede at sejre?
Kor.
Med Dig!
Tell.
Rede at dø!
Kor.
Med Dig!
Tell.
Kom og besegler da her med Eders Hænder
Den Pagt, som Gud alene kjender!
Kor.
Vi sværge ved vor lidte Kval,
Ved Fædres Ben, ved Folkets Hæder,
Ved Frelsens Gud, ved Død og Fald:
I Støvet Geslers Magt vi træder!
Han segne skal!
Hvis Nogen blandt os blev Forræder,
Forbandet Alt, ham Lykken gav,
Hans Slægt til vor Hævn ham forraade,
I Himlen finde han ej Naade
Og paa Jorden ej Grav!
Arnold.
Nu Dagen gryr!
Walter..
Til Kamp! Hæderens Vej er aaben!
Tell.
Ja, til Sejr!
Walter.
Hvad Raab skal os forsamle?
Arnold.
Til Vaaben!
Tell. Walter.
Til Vaaben!
Alle.
Til Vaaben!
(Dækket falder.)

Tredje Akt.

(Et forfaldent Kapel med Udsigt til Geslers Borg.)

Første Scene.

Arnold. Mathilde..

Mathilde.
Du kom min Frelser og min Ven!
Du forgjæves ej lod mig bede —
Men — i Dit Blik er Brede!
Dog — Du kom, og lykfalig jeg ser Dig igjen!
Arnold.
Ti! en skrækkelig Pligt kun mig fører herhen:
Mig kaldte Hævnen for min Fader!
Mathilde.
Hvordan — Du vil —
Arnold.
Dræbe den, som jeg hader:
Jeg staar ene. forladt af Alt!
Jeg frasiger mig knust af min Smerte,
Haab om Lykke — ja, Dit Hjærte —
Mathilde.
Nej, det er Dit!
Arnold.
Min Fader faldt!
Hans skyldfri Blod pletted' en Bøddels Hænder!
Mathilde.
Gud!
Arnold.
Og ved Du, hvo denne Bøddel var?
Mathilde.
Evige Gud! jeg ham kjender?
Arnold.
Din Skræk det røbet har —
Ja, ham!
Mathilde.
Hvad Gesler?!
Arie.
Hvert Glimt af Haab er da forsvundet —
Vi har kun Kval i Kjærlighed fundet;

Intet Held tilsmiler os mer!
Ja, min Ven, for hans Brøde
Vi maa smertelig bøde:
Skræk og Nag vil Dig møde,
Naar Du mig for Dig ser!
Forgjæves vilde Din jeg være,
Om Alt end mod os væbned sig —
Sønlig Pligt og Mandens Ære
Lukke nu Dit Hjærte for mig!
Jeg bede maa for den, Du hader;
Et Mord berøved Dig en Fader —
Og jeg tør ej nedkalde Hævn med Dig!
Ej lyder Trøstens Stemme,
Nej, brudt er nu vor Stav;
Men aldrig skal jeg glemme,
At Du mig Livet gav!

Arnold.

Hvo er det, man i Borgen priser
Med Sang og Raab?

Mathilde.

Sig Gesler viser.

Arnold.

Den sikre Død han iler til!

Mathilde.

O ti! — ved en Fest han tilstede
Idag paa Torvet være vil —
O, vis dog ej
Dig paa hans Vej!
Der er Blodtørst i hans Glæde —
Fly, skal Din Død jeg ej begræde!

Arnold.

Jeg fly!

Mathilde.

O, jeg kan Dig ej følge!
Jeg maa min bitre Smerte dølge,
Hvor dybt den end mig bøjer ned!
Men ej Dig min Tanke forlader,
Den skal omsvæve Dine Fjed,
Og skjønt i min Slægt Du mig hader,
Følger Dig min Kjærlighed!

Arnold.

Ha ti! — De Toget nu tiltræde —
For Jublen kan jeg ej høre Dig!
Min Sorg til Spot den hæver sig!

Mathilde.

O, hav Barmhjærtighed med mig!
Fly, skal Din Død jeg ej begræde!

Arnold.

Jeg fly!

Mathilde.

Og jeg kan Dig ej følge!
Jeg maa min bitre Smerte dølge,
Hvor dybt den end mig bøjer ned!
Men ej Dig min Tanke forlader,
Den skal omsvæve Dine Fjed,
Og skjønt i min Slægt Du mig hader,
Følger Dig min Kjærlighed!
O, mindes —

Arnold.

Jeg mindes min Fader!

Mathilde.

Paa en Gang.
Dig, skjønne Haab, hvad end der sker,
Jeg paa min Vej nu aldrig ser!
Farvel, min Ven! vi ses ej mer;

Arnold.

Dig, skjønne Haab, jeg ej gjenser,
Hævnes jeg maa, hvad end der sker!
Farvel, Mathilde! vi ses ej mer!

Anden Scene.

(Torvet i Altorf, smykkel til Festlighed og med en Forhøjning paa den ene Side for Landfogden og hans Følge, Lige over for den staar en Stang paa hvis Spids Geslers Hat er opsat. Hist og her Æble- og Lindetræer.)

Gesler. Rudolf. Geslers Følge. Krigere. Almue.

Mændene.

Lovet vor Kejser være!
Synger hans Pris og Ære!
Skjælver for Gesler, som hans Bud tolker her!
Ja, slaar hans Vredes Torden
Den frække Trods til Jorden,
Vor Kejsers Røst den er!

Kvinderne.

Syng til Mathildes Ære,
Hun, som Fredsengel steg herned;
O, Trøstens Aand hun vil os være!
Vi Magtens Lænker ydmygt bære,
Men tilbede Kjærlighed!

Gesler.

Tænker ej Jer Lænke at bryde;
Det hele Folk skal mit Bud adlyde,
Dets Vilje udgaar kun fra mig!
(peger paa Stangen.)
Se, Fyrstehatten, jeg har baaret,
Til et Tegn paa min Højhed er kaaret;
For den Enhver skal bøje sig!

Mændene.

Lovet vor Kejset være o. s. v.

Kvinderne.

Syng til Mathildes Ære o. s. v.
(Almuen maa gaa gruppevis forbi Hatten og knæle for den.)

Gesler (paa Forhøjningen).

Et Aarhundrede svandt fra Tysklands Kejser
Beskjærmelse naadigt Jer gav,
Og Habsburgs Banner end jeg rejser,
Hvis den oprørske Aand stiger op af sin Grav!
Jeg for vor Magt og Ret, beseglet af Sejre,
Nu en Jubelfest holde vil.
I kaldte er hertil
For med Dans og i Fryd
Den højtideligt at fejre!
Strax adlyd?
(Festlighederne begynde. Iblandt de forskjellige Dansende ere ogsaa Tyrolere, af hvilke en ung Pige især udmærker sig ved sin lette Dans, som alene ledsages af følgende)

Tyrolersang.

Kvinder.

I yndig Dans til Hjemmets Kvad
Ah ah — — — —

Du, sylphelet, henflagrer glad,
Ah, ah — — —

Mænd.

Glædens Bringer,
Er det Vinger,
Som Du dølger,
Der Dig svinger,
Naar Du følger
Tonens Bølger
I vort Kvad?

Alle.

Til Fløjtens Trille
I Aft'nen den stille,
Som Du vi ville
Henhvirvle i Rad.

Kvinderne.

Tyrolersang.
Ah, ah —
Skal mangen Gang
Ah, ah —
I Ekkos Klang
Ah, ah —
Naa Bjærgets Hang
Ah, ah —

Mænd.

Til Sorgløshed hengivet
Gjennem Livet
Du henflagrer glad.
Og Din rene skyldfri Lyst
Bækker Fryd i Alles Bryst!

(Under Festlighedeu knæle Alle for Hatten; i det samme træde Tell og Gemmy ind.)

Tredje Scene.

De Forrige. Tell. Gemmy.

Rudolf.

Du ej, Forvovne, bøjer Dig!

Tell.

Et Folk, som bærer Trældoms Lænker,
Det Du Sligt kan byde — men mig?!
Nej, mit Hjærte oprører sig
Imod en Lov som Æren krænker.

Rudolf.

Knæl, Forrædder!

Schweizerne.

Han i Døden gaar!

Sin Trods han med sit Liv maa bøde!

Rudolf (til Gesler).

Her en Mand at lyde afslaar!

Gesler.

Hvad er den Dristiges Brøde?

Rudolf.

At for Dig opresst han staar.

Tell.

Jeg opresst hædrer fordist Vælde,
Naar den af Slaveriet dristigt os river ud!
Men — om det Livet skulde gjælde —
Jeg knæler kun for Gud!

Gesler.

Frække! jeg Din Trods skal kue!
Min Vredes skarpe Lyn vil lære Dig at grue,
Thi Død og Rædsel er paa dets Vej!

Tell.

Du raser, Du forbitres, men — jeg forstaar Dig ej!

Gesler.

Hvad, Træl, tør Du frækt mig beskue!
Du skjælver ej, skjønt Livet Du forbrød!

Tell.

Tror Du, jeg stod for Dig, dersom jeg frygted min Død?

Rudolf.

O, jeg ser af den Frækhed hvormed han fremtræder,
Det er Tell, den Forrædder.
Som hjalp Morderen Leuthold sin Straf at undgaa.

Gesler.

Saa grib ham strax! han falde maa!

Kvartet.

Paa en Gang.

Afmagts Trods jeg hader,
Jeg knuse den lader!
Dit Blod Jorden bader
Før Morgenens Gry!
(til Rudolf.)
Lad ham ej min Hævn undfly!

Rudolf.

Skjælv for Folkets Fader,
Han Oprørsaand hader,
Hans Retfærd ej lader
Dig Din Straf undfly?

Tell.

Min Søn, for Din Fader
En Trældom, han hader,
For Frihed forlader,
Du herfra maa fly!

Gemmy.

Jeg ej Dig forlader,
Frygt mit Hjærte hader;
Jeg dør med min Fader,
Men kan ikke fly!

Gesler.

Modet ham forlader!
Han Døden vil fly!

Rudolf.

Hans Mod ham forlader;
Grib an! lad ham ej undsly!

Krigerne.

Geslers Magt han hader;
Grib an! lad ham ej undsly

(Tell overvældes af Krigerne som fratage ham Bue og Pilekogger).

Tell (hemmeligt til Gemmy).

Ji til Din Moder — Du adlyder!
Tænd paa Bjærgene Baal, da frembryder
De tre Cantoner til Kamp mod Tyrannen paany!

Gesler (standser Gemmy som vil gaa).

Du bliver!

(ved sig selv med et Blik paa Tell.)

O, hans Ømhed mig Hævnens Vej oplader!

(højt.)

Et Svar mig, Dumdristige, giv!
Er det Din Søn?

Tell.

Den Eneste.

Gesler.
Vil Du frelse hans Liv?

Tell.
Hvad — hans Liv? — Hans? Hvad er hans Brøde?

Gesler.
At hans Fader
Bød mig Trods og Foragt, at jeg blodigt Dig hader!

Tell.
Jeg kun trodsede Dig og jeg kun straffes bør!

Gesler.
Og jeg straffer ej ham, hvis min Villie Du gjør.
Jeg ved, Dit sikre Skud Enhvers Beundring vækker —
(tager et Æble af et Træ; til Rudolf, pegende paa Stangen).
Dette Æble Du hist paa Drengens Hoved lægger —
(til Tell.)
Du gjennemborer det med et eneste Skud — Hvis ej skal han falde med Dig!

Tell.
Store Gud!

Gesler.
Lyd mit Bud!

Tell.
Ha, Du Afgrundens Aand! — paa min Søn — vilde Kvaler —
Hvad? En Fader Du frækt befaler —?
Nej, den Synd var for stor?

Gesler.
Vær nu Mand!

Tell.
O, Du har intet Barn! — Der er en Gud, Tyran!!

Gesler.
En Hersker.

Tell.
Han straffe kan!

Gesler.
Bestem Dig straks! — vil Du skyde?

Tell.
Jeg ikke kan!

Gesler (til Rudolf, pegende paa Gemmy).
Lad hans Blod da flyde!

Tell.
Hold inde! — Ja, Du har knust mit Mod! — Denne Byrde jeg kan ej bære;
For at frelse min Gemmy jeg vil mig vanære!
Se, Gesler! jeg ligger bedende her for Din Fod!
(kaster sig for Gesler Fodder.)

Gesler.
Paa Knæ? — Og for Frihed Du gløder?
Paa Knæ, Du djærve Skytte? Paa Knæ for mig?
Et Ord har knust Dig? Dit Hjærte bløder?

Tell (rejser sig).
Den Gang med Ret, Din bitre Haan mig møder!
Thi det er Skjændsel at knæle for Dig?

Gemmy.
Husk, Fader, fast Dit Øje figter!

Tell.
Møder det Dit, mig Buen svigter!

Gemmy.
Giv mig din Haand! — Slaar ej mit Hjærte trygt?
For Din Pil har Din Søn ej Frygt!

Finale.

Tell.
Dit rene Blik opflammer Modets Lue — Modtag mit Kys, men ej til et Farvel!
Din Tillid gav mig Kraft, Din Ufkyld spaar mig Held!
Nu ingen Svaghed, jeg vil ej grue!
Trælle! giv mig min Bue!
Nu er jeg atter Wilhelm Tell!
(Rudolf giver Tell Buen og Koggeret, som han ryster ud paa Jorden. Han vælger en af Pilene og skjuler ubemærket en under sine Klæder.)

Gesler.
Binder Drengen da fast!
(I dette Øjeblik forlader en af Mathildes Pager Skuepladsen og iler hurtigt op mod Borgen.)

Gemmy.
Binde mig?! — Ha, hvis I voved!
Nej, nej, lad mig fri gaa Dødens Vej!
Jeg venter Piten kjæk! jeg rokker ej mit Hoved!
For Faders Skud jeg blegner ej!

Schweizerne.
Hvad! Ufkyldt Mod, en Faders Smerte
Ej formilde Voldsmandens Hjærte!

Gemmy (som ser Faderen prøve Buen).
Nu Dristighed, Fader!

Tell.
Søde Røst!
Og mig til Din Morder nedrig Hævn udkaarer!
Jeg kan ej se Dig, Gemmy, for min Smertes Taarer —
Min Søn, lad mig Dig trykke sidste Gang til mit Bryst.
(Gesler giver et tilladende Vink og Gemmy gaar hen til sin Fader.)
Fold Dine Hænder — opløft Dit Øje, og knæl for den algode Gud!
Bed fromt til ham og vent roligt mit Skud;
Din Ufkyld skjænker mig Naade for den Høje!
O, rør Dig ikke; vær stærk ved Din Tro!
For alle Jordens, ja Himmelens Goder,
Jeg ej dræbte mit Barn! — bevar derfor Din Ro;
Thi bæved Du, min Søn — o, Gemmy! tænk paa Din Moder!
Husk, hun venter os begge To!
(Gemmy iler hurtigt hen paa sin Plads foran Stangen. Tell gjennemløber hele Kredsen med et mørkt Øjekast. Da hans Blik falder paa Gesler, griber han til det Sted, hvorpaa han har skjult den anden Pil, endelig tager han Sigte, skyder, og Æblet er forsvundet fra Drengens Hoved.)

Schweizerne.
O Glæde! vort Haab blev ej skuffet!
Gemmy.
O Fader!
Tell.
Gud!
Gesler.
Hvad, har han Øiet truffet?
Schweizerne.
Ja han har Øiet truffet
Og Frihed er hans Løn!
Gesler.
Ha fordømt!
Schweizerne.
Hvilket Skud!
Gemmy.
Din Gemmy lever Fader!
(til Forsamlingen).
Tror I, at Wilhelm Tell kunde dræbe sin Søn!!
Tell.
Var det en Drøm! — Mig al min Kraft forlader!
O, er det Dig, mit Barn! Jeg af Glæde forgaar!
Gemmy (aabner hans Vams).
Hjælp! se min Fader blegner!
Gesler.
Ha, det Hævn mig ej skjænker!
(før den skjulte Pil, som falder paa Jorden).
Hvad ser jeg?
Tell.
Gemmy! o, frelst Du for mit Øje staar!
Gesler.
For hvem var denne Pil bestemt?
Tell.
Den var for Dig!
Gesler.
Skjælv!
Tell (trykker sin Søn op til sig).
Frygt Du nu mig!
Gesler.
Ha, Rudolf! læg ham i Lænker!
Gemmy.
Ha, min Fader!
Tell.
Min Søn!
Schweizerne.
Naade!
Gesler.
Nej, han dø!

Fjerde Scene.

De Forrige. Mathilde.

Mathilde (som er traadt ind).
Tyran!
I Dit Blik Lynet flammer,
Men hans Søn det ej rammer;
Han beskyttes af mig!
Gemmy (til Mathilde).
Se og føl Du vor Jammer;
Stands hans Hævn før den rammer,
Jeg kun haaber paa Dig!
Gesler.
Straf ej Døden Dig rammer,
Nej, ved Marter og Jammer
Jeg kun hævnes paa Dig!
Rudolf og Krigerne (til Gesler),
Hvis nu Døden ham rammer,
Du til Hævn dem opflammer,
Og den vendes mod Dig!
Tell til Mathilde.
O, hvis Døden mig rammer,
Kun en Bøn jeg fremstammer:
Før min Gemmy med Dig!
Schweizerne.
Han maa dø! Skræk og Jammer!
Naar Dig, Tell, Døden rammer,
Schweiz vil aldrig rejse sig!
Gesler.
Slaver ej Gesler skrække!
Flyr for min Brede, Frække!
Eller han er et Lig!

(Han trækker sin Dolk; et Øjeblik Forfærdelse udbreder sig over Almuen).

Krigerne.
De staa forsagte og stille!
Gesler.
Min Hævn de frygte ville!
Schweizerne (med dæmpet Stemme).
Vi os taufe og stille
Til Hævn berede ville!
Tell (med Tordenrøst, idet han ryster sine Lænker).
Vær forbandet Tyran!!
Gemmy.
Nu Hævnens Dag frembryder!
Vær forbandet Tyran!
Rudolf.
Ha, Oprørsskriget lyder!
(til Gesler.)
Nu, saa vær da Tyran!
Mathilde.
O, fly dette Land!
Vær ej Folkets Tyran!
Schweizerne (nærme sig mere og mere opbidsede).
Nu Folket Lænken bryder;
Du ej knuse det kan!
Gesler.
Hvis ej mit Bud I adlyder,
Ve Jer, da falder han!
Ha, nu er jeg Tyran!
Schweizerne (rasende).
Ned med Dig, Tyran!
Mathilde. Gemmy. Tell.
Nu Folket Lænken bryder,
Du ej knuse det kan!
Krigerne.
Ha, Oprørsskriget lyder!
Nej, han er Jer Tyran!
Rudolf.
Se, Harmen vildt frembryder!
Ve os! vi ej mere knuse den kan!

Gang.

Krigerne.

Leve Gesler! leve Jer Tyran!
Almuen (paa Torvet, paa Tagene og i Træerne).
Ned med Gesler! ned med vor Tyran!

(Dækket falder)

Fjerde Akt.

Arnolds Arie og Scene udeladt.

(Egn ved Vierwaldstättersøen, hvis Bølger brydes voldsomt mod de mange Klippestykker, som rage op af den. Tykke Uvejrsskyer hvile over Baggrunden. Paa den ene Side staar Tells Hus, set fra en anden Side end i første Akt; paa den anden Side et fremspringende Klippestykke. I det Fjærne skimtes gjennem Skyerne høje Bjærgtinder.)

Første Scene.

Hedvig. Schweizerinder.

Kor.

Gaa ej bort! Dine Kræfter svinder!
Hører Du ej, Fjenden er der?

Hedvig.

Jeg til Gesler maa — hvor han er!

Kor.

Ak! Du hos den grusomme finder
Kun Død!

Hedvig.

Den er mit Ønske! — o, for mig er den skjøn
Nu, da min Mand er dræbt, da jeg har ingen Søn!

Anden Scene.

De Forrige. Mathilde. Gemmy. Mathildes Pager og Følge.

Gemmy (udenfor).

Moder!

Hedvig.

O Himmel! — jeg tror hans Røst at høre!

Gemmy.

Moder!

Hedvig.

Bedrog mit Øre?
(Gemmy kommer med Mathilde).
Nej, det er ham; — det er mit Barn! Tak, o Gud! —
Men min Mand — Din Fader? — Traf ham Dødens Bud?

Gemmy.

Du ser ham snart, befriet fra uværdige Lænker?
Thi Prinsessen ham naadigt Beskyttelse skjænker!

Hedvig.

Ædle Fyrstinde! hvad, Du tænker
Ham af sit Fængsel at rive ud?

Terzet.

Mathilde.

Jeg fører til Dit Bryst igjen en elsket Søn,
Et Barn af Kraft og Alder,
Men stor naar Faren kalder.
Med Haab jeg Dig forlader,
Thi sødt det aner mig,
At snart hans ømme Fader
Vil frelst omfavne Dig!

Hedvig. Gemmy.

Naar Fredens Aand med os Du i Din fromme Bøn

Den Evige paakalder,
Snart Tyranniet falder!
Den Trøst, Du efterlader,
Med Mod besjæler mig —
O gid vi med vor Fader
Kan snart velsigne Dig!

Gemmy.

Gesler i sin Baad min Fader over Søen fører,
Og Stormen Bølgerne oprører!
Hvis Fader strander; — Moder gaa! kald Hjælp til Bredden hid!
Jeg, som han bød, et Varselsbaal vil tænde,
Og paa hver Bjergtop snart et Frihedsalters Ild skal brænde —
Nu, Moder, kalder Gemmy sit Fædreland til Strid!

(iler ud).

Mathilde. Hedvig.

Bevar os Gud i denne Farens Tid!
(De gaa til den anden Side).

(Uvejret bryder ud med Voldsomhed. Fra den ene Side ses Lysningen af det Baal, Gemmy har tændt; lidt efter ses Blus paa Bjærgtoppene i det Fjærne. Baaden, hvori Gesler, hans Krigere og Tell ere, nærmer sig gjennem Brændingen. Tell gjør et dristigt Spring og kommer paa Land, men støder derpaa med Foden Baaden ud i Bølgerne).

Tredje Scene.

Tell. Gesler. Krigere (paa Søen; straks efter) **Gemmy.**

Tell.

Ha, mit Liv jeg frelste — og Baaden strander!
Gesler! Himlen stod mig bi!
Jeg ved Din Død nu mit Schweiz skal befri!

Tell vil ile ind i Huset, men møder Gemmy, som kaster den brændende Stav, han har i Haanden, ud i Bølgerne og styrter om Faderens Hals. Da han hører Geslers Stemme, river han sig hurtigt løs af Faderens Arme, iler ind i Huset og henter Bue og Pile, som han rækker Tell, der imidlertid er stegen op paa Klippestykket).

Krigerne (fra Baaden).

Du flyr, men frygt vor Hævn! ha, Tell, vi Dig forbander!

Gesler (opreist i Baaden).

Ha, ve Dig, naar jeg lander!
Jeg tager grusom Hævn!

Tell (flyder).

Tag Din Død
Først af min Haand!

Gesler.
Ha! — jeg falder! — det var Tell som skjød!
(Han synker ned i Bølgerne; Baaden kastes ud i Brændingerne og forsvinder. Uvejret ophører, Skyerne adskilles og Solen bryder frem).

Fjerde Scene.

De Forrige. **Walter** og **Schweizerne** (strømme til; siden) **Hedvig**. **Mathilde** og **Arnold**.

Schweizerne.
Voldsmanden faldt! Sejren er vundet!
Tell.
O, Hedvig!
Hedvig.
O, min Wilhelm!
Tell (peger ud imod Søen),
Han kun sin Løn har fundet!
(ser sig om).
Naturen oplives paany!
Friske Luft!
Hedvig.
Det er Frihedens Gry!
Gemmy.
Se, Alpetindens Taager vige!
Arnold (kommer).
Overalt vore Fjender fly!
For Sejren Jubelhymner stige!
Tell.
Besynger fromt den milde Fred!
Alle.
O hulde Frihed, svæv herned!
Udbred blandt os igjen Dit Rige!
(Dækket falder).

Kjøbenhavn.
Forlagt af **J. H. Schubothes** Boghandel.
Græbes Bogtrykkeri.

Nr. 97. Husundersøgelsen, Drama af Daubigny og Ponjol. 35 Øre. — Nr. 98. Fejl tagelserne, Komedie, oversat efter det Engelske ved N. B. Dorph. 60 Øre. — Nr. 99. Jødinden, Opera af Scribe, Musikken af Halevy. 40 Øre. — Nr. 100. Enten elskes eller dø! Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 101. En Kones Kapricе, Syngestykke af Lesguillon. 35 Øre. — Nr. 102. Bæbu, komisk Syngespil af Wohlbrück. 50 Øre. — Nr. 103. Kean, Skuespil af Dumas. 65 Øre. — Nr. 104. Sauvegarden, Lystspil af Ancelot og de Comberousse. 25 Øre. — Nr. 105. Stella, Skuespil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 106. Valérie, Komedie efter Scribe og Melesvill e. 35 Øre. — Nr. 107. Den sorte Domino eller Æventyret paa Maskeraden, Syngespil af Scribe. 65 Øre. — Nr. 108. Et Giftermaal under Kejsertiden, Lystspil af Ancelot og Duport. 50 Øre. — Nr. 109. Parykmageren, Syngespil af de Planard og Duport. 50 Øre. — Nr. 110. Onkels Hemmelighed, Lystspil af Barin. 35 Øre. — Nr. 111. Hofnarren imod sin Vilje, Lystspil af Melesville og Xavier. 40 Øre. — Nr. 112. Clermont eller Kunstnerens Kone, Skuespil af Scribe og Vanderburch. 40 Øre. — Nr. 114. Anno: Et Tusende, Syngestykke af Melesville og Foucher. 35 Øre. — Nr. 115. Kammeraterne, Komedie af Scribe. 85 Øre. — Nr. 116. Bryggeren i Preston. Syngestykke af de Leuven og Brunswick. 60 Øre. — Nr. 117. Bedstefader Guerin, Skuespil af Laurencin og de Cey. 50 Øre. — Nr. 118. En Bryllupsdags Fataliteter, originalt Lystspil af Overskou. 50 Øre. — Nr. 119. Fabrikanten, Skuespil af Souvestre. 50 Øre. — Nr. 120. Sheriffen, Syngestykke af Scribe. 65 Øre.

Nr. 122. Regimentets Datter, Syngespil af Saint Georges og Bayard. 50 Øre. — Nr. 123. De Ulykkengige, Komedie af Scribe. 60 Øre. — Nr. 124. En Komedie i det Grønne, Baudeville af H. C. Andersen. 35 Øre. — Nr. 125. Zanette, eller: Spøg ikke med Ild, Syngespil af Scribe og Saint Georges. 60 Øre. — Nr. 126. Bagtalelsens Skole, Komedie af Sheridan. 75 Øre. — Nr. 127. Dronning for en Dag, Syngespil af Scribe og St. Georges. 65 Øre. — Nr. 128. Familien Mazarin, Skuespil af Ancelot. 60 Øre. — Nr. 130. De lykkelige Skinsyge, Lystspil, efter Grev Girand af Overskou. 25 Øre. — Nr. 131. En Nattegjæst, Baudeville-Spøg efter Lockroy og Anicet af Overskou. 25 Øre. — Nr. 132. Gabrielle de Belle-Isle, Drama af Dumas. 65 Øre. — Nr. 133. Edwards Sønner, Tragedie, oversat af Borggaard. 65 Øre. — Nr. 134. Et Glas Vand eller liden Tue kan vælte stort Læs, Komedie af Scribe. 75 Øre. — Nr. 135. Scapins Skalkestykker, Lystspil af Molière. 50 Øre. — Nr. 137. En Hverdagshistorie, Lystspil af Fournier. 25 Øre. — Nr. 139. Capriciosa eller Familien i Nyhoder, original Folkekomedie af Arnesen og Overskou. 75 Øre. — Nr. 140. Et Testament, Skuespil af Duval. 50 Øre. — Nr. 141. Doktoren imod sin Vilje, Lystspil af Molière. 35 Øre. — Nr. 142. Suzettes Medgift, Lystspil af Dinaux og Lemoine. 65 Øre. — Nr. 144. Wilhelm Tell, af Jony og Hippolyte Bis. 35 Øre.

Nr. 147. Fristelsen eller onde Tanker komme, men maa ikke huses, orig. Skuespil. 40 Øre. — Nr. 148. Kronjuvelerne, Syngespil af Scribe og de Saint Georges. 75 Øre. — Nr. 149. Ørkenens Søn, romantisk Skuespil af Frederik Halm. 65 Øre. — Nr. 150. Hugenotterne, Opera af Scribe, Musikken af Meyerbeer. 50 Øre. — Nr. 152. Don Juan eller Stengjæstebudet, Komedie af Molière. 50 Øre. — Nr. 153. Oscar, Skuespil af Scribe. 40 Øre. — Nr. 154. Den hjemkomne Sømand, Skuespil af Hauch. 60 Øre. — Nr. 155. Æventyr i Fastelavn, originalt Lystspil. 40 Øre. — Nr. 156. Ude og hjemme, Komedie, oversat af det Franske. 60 Øre. — Nr. 157. Den adelsgale Borger, Komedie af Molière. 60 Øre. — Nr. 159. Nathan den Vise, Drama af Lessing. 1 Krone 20 Øre. — Nr. 160. Den gale Dag eller Figaros Bryllup, Komedie af Beaumarchais. 90 Øre. — Nr. 161. Czaren og Tømmermanden, Opera af Lortzing. 60 Øre. — Nr. 162. Fruentimmer-Skolen, Komedie af Molière. 85 Øre. — Nr. 163. Kunsten at kaffe sig Tilbedere, Lystspil af Melesville og Duveyrier. 65 Øre. — Nr. 164. Overraskelser, Lystspil; oversat efter Scribe. 35 Øre. — Nr. 165. Tjeneren sin Herres Medbejler, Lystspil af Lesage, oversat af Overskou. 35 Øre. — Nr. 166. En Kone der springer ud af Vinduet, Lystspil af Scribe og Lemoine. 35 Øre. — Nr. 167. Verden vil bedrages, Lystspil af Scribe. 85 Øre. — Nr. 168. Den indbildt Syge, Komedie af Molière. 50 Øre.

Nr. 169. Den skinsyge Kone, Komedie af Colman, oversat af Dorph. 60 Øre, — Nr. 170. Dronning Marguerites Noveller, Lystspil af Scribe og Legouvé. 85 Øre. — Nr. 171. Kvindens Baaben, eller: En Kamp i Kjærlighed, Lystspil af Scribe og Legouvé. 60 Øre. — Nr. 172. Medbejlerne, Lystspil af Sheridan. 75 Øre. — Nr. 173. Flugt og Fare, Syngespil af S. Beyer, Musikken af H. Rung. 35 Øre. — Nr. 174. Den bevægede Tid, Lystspil af A. F. Hartnack. 60 Øre. — Nr. 176. Hjærtet og Pengene, Lystspil af Felicien og Mallefille. 65 Øre. — Nr. 177. Min Lykkestjærne, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 178. En fornem Svigersøn, Lystspil af Augier og Sandeau. 60 Øre. — Nr. 179. Jeppe paa Bjærget, Komedie af L. Holberg. 35 Øre. — Nr. 180. Den Stundesløse, Komedie af L. Holberg. 50 Øre. — Nr. 181. Lucrezia Borgia, Opera af Donizetti. 35 Øre. — Nr. 182. Gertrude eller En lille Skat, Lystspil af A. Harris, ved Fl. Th. 40 Øre. — Nr. 183. Iphigenia i Aulis, Opera, til Musik af C. W. Gluck. 35 Øre. — Nr. 184. Landligt Koketteri, Lystspil af Charles Dickens. 40 Øre. — Nr. 185. En Kjærlighedsdrøm, Lystspil af Eugene Scribe. 60 Øre. — Nr. 186. Robert af Normandiet, Opera af Scribe og Delavigne. 35 Øre. — Nr. 187. Søvngængerſken, Opera af Romani. 35 Øre. — Nr. 188. Faust, Opera af Jules Barbier og Michel Carré, Musikken af Ch. Gounod. 35 Øre. —

Nr. 189. En Kaprice, Lystspil af Alfred de Musset, oversat af H. P. Holst. 35 Ore. — Nr. 190. Troubadouren, Opera, Texten af S. Cammarano, Musikken af Guiseppe Verdi, oversat af H. P. Holst. 35 Ore. — Nr. 191. To Tidsaldre, eller Prinsessen i den slumrende Skov, Skuespil efter Octave Feuillet ved H. P. Holst. 65 Ore. — Nr. 192. En Omvej, originalt Lystspil. 35 Ore.

Nr. 194. Ringen, Lystspil efter Farquhar og Schrøder. 65 Ore. — Nr. 195. Tryllefløjten, Syngestykke til Musik af Mozart, oversat af H. P. Holst. 60 Ore. — Nr. 196. Ægteskabspolitik, originalt Lystspil. 35 Ore. — Nr. 197. Lohengrin, romantisk Opera af Richard Wagner, oversat af Adolph Hertz. 35 Ore. — Nr. 198. Villars' Dragoner, Syngestykke af Lockroy og Cormon, Musikken af Aimè Maillart, oversat af H. P. Holst. 65 Ore. — Nr. 199. Tartuffe eller Den Skinhellige, Komedie af Molière, oversat af Alfred Flinch. 1 Krone. — Nr. 200. Mestersangerne i Nürnberg, Opera af Richard Wagner, oversat af Adolph Hertz. 75 Ore. — Nr. 201. Den hvide Dame, Syngespil af Scribe, oversat af Th. Overskou. 50 Ore. — Nr. 202. Korsikaneren, Syngestykke af de Saint-Georges ved Adolph Hertz, Musikken af Emil Hartmann. 40 Ore. — Nr. 203. Christiane, Komedie af Edmond Gondinet. 85 Ore. — Nr. 204 Iphigenia paa Tauris, Opera, Musikken af Gluck, oversat af Adolph Hertz. 35 Ore. — Nr. 205. Tannhäuser og Sangerkrigen paa Wartburg, romantisk Opera af Richard Wagner, oversat af Adolph Hertz. 35 Ore. — Nr. 206. De to Armringe, Opera efter A. Oehlenschläger, af Axel Grandjean. 25 Ore. — Nr. 207. Den Bjergtagne, af F. Hedberg, Musikken af J. Hallstrøm, oversat af Adolph Hertz. 35 Ore. — Nr. 208. Tove, Syngespil i tre Akter, af P. E. Lange-Müller. 35 Ore. — Nr. 209. Et Kompagniskab, Lystspil i tre Akter, af Picard, Wafflard & Fulgence. 35 Ore. — Nr. 210. Postillonen i Lonjumeau, Syngespil i tre Akter, oversat af Th. Overskou. 65 Ore. — Nr. 211. Elskovsdrikken. Opera i to Akter af F. Romani efter Scribe, oversat af Th. Overskou. 35 Ore. — Nr. 212. Gnisten. Lystspil i en Akt af Edouard Pailleron. Paa Dansk ved William Bloch. 35 Ore.

Følgende Stykker ere udkomne særskilt:

Den 28. Januar, Vaudeville af J. L. Heiberg. 50 Ore. — De Uadskillelige, ligeledes af Samme. 1 Krone. — Kjærlighedsdrømme, Vaudeville af Scribe. 50 Ore. — Pigen ved Søen, Opera. 50 Ore. — Kjærlighed og Politi, Vaudeville af H. Hertz. 65 Ore. — Guldbryllupsfrierierne, original Vaudeville. 65 Ore. — Sekretæren og Kokken, Lystspil af Scribe. 35 Ore. — Den skjønneste Dag i Livet, Vaudeville af J. L. Heiberg. 50 Ore. — Robert af Normandiet, Opera af Scribe og Delavigne. 65 Ore. — En Fødselsdag i Slutteriet, Vaudeville af Overskou. 50 Ore. — Livet i Skoven, Lystspil af Shakspeare ved S. Beyer. 75 Ore. — Viola, ligeledes. 75 Ore. — For ti Aar siden, orig. Lystspil. 50 Ore. — Lovbud og Lovbrud, Lystspil af Shakspeare ved S. Beyer. 50 Ore. — En Sommeraften, orig. Vaudeville. 50 Ore. — Hamlet, Sørgespil af Shakspeare, overs. af P. Foersom. 65 Ore. — Julius Cæsar, ligeledes. 35 Ore. — Kong Lear, ligeledes. 65 Ore. — Antonius og Cleopatra, Sørgespil af Shakspeare, oversat af S. Beyer. 65 Ore. — Kongens Billed, Drama af O. C. Lund. 35 Ore.

Ballетter: Søvngængerken. 20 Ore. — Viktors Bryllup. 20 Ore. — Hertugen af Vendomes Pager. 20 Ore. — Povl og Virginie. 20 Ore. — Faust. 20 Ore. — Veteranen eller det gjæstfri Tag. 20 Ore. — Tyrolerne. 20 Ore. — Nina eller den Vanvittige af Kjærlighed. 20 Ore. — Valdemar. 20 Ore. — Sylfiden. 20 Ore. — Don Quixote. 20 Ore. — Fantasiens D. 20 Ore. — Festen i Albano. 20 Ore. — Fædrelandets Muser. 20 Ore. — Toreadoren. 20 Ore. — Napoli. 20 Ore. — Erik Menveds Barndom. 20 Ore. — Bellmann. 10 Ore. — Kirsten Piil. 20 Ore. — Raphael. 20 Ore. — Nymfen Chloris. 20 Ore. — Penelope. 10 Ore. — Den hvide Rose. 10 Ore. — Gamle Minder. 20 Ore. — Konservatoriet. 20 Ore. — Psyche. 20 Ore. — Kermessen i Brügge. 20 Ore. — Zulma eller Krystalpaladset. 20 Ore. — Brudefærden i Hardanger. 20 Ore. — Et Folkesagn. 20 Ore. — Abdallah. 20 Ore. — I Karpatherne. 20 Ore. — Blomsterfesten i Genzano. 20 Ore. — Fjeldstuen. 20 Ore. — Fjærnt fra Danmark. 20 Ore. — Valkyrien. 25 Ore. — Giselle. 20 Ore. — Marketenterskens Hjemkomst. 20 Ore. — Thrymskviden med Forspil: Nornerne. 35 Ore. — Kort Adeler i Venedig. 25 Ore. — Livjægerne paa Amager. 20 Ore. — Et Eventyr i Billeder. 20 Ore. — Mandarinens Døtre. 10 Ore. — Wevsels Minde. 10 Ore. — Arcona. 20 Ore. — Fra det forrige Aarhundrede. 15 Ore. — Fra Siberien til Moskou. 20 Ore.

Græbes Bogtrykkeri.